

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 26Co/111/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312216696
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Pilek
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4312216696.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Pileka a členov senátu JUDr. Romana Greguša a Mgr. Erika Németha v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, v jej mene: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 9C/356/2012-77 zo dňa 19. novembra 2013 jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Nitra 9C/356/2012-77 zo dňa 19. novembra 2013 **p o t v r d z u j e.**

Odvolací súd odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd nárok navrhovateľa zamietol a odporcovi nepriznal náhradu trov konania.

V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že navrhovateľ sa návrhom domáhal od odporcu zaplataenia sumy 6.046,60 eura z titulu majetkovej škody a z titulu nemajetkovej ujmy sumy 1.209,32 eura. Svoj návrh odôvodnil tým, že exekučný súd zapríčinil svojim nelegálnym konaním /nesprávnym úradným postupom/ vznik škody na strane navrhovateľa. Navrhovateľ ako oprávnený subjekt navrhol písomným podaním súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka. Exekúciu navrhovateľ navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere. Súdny exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom exekučnému súdu a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu na rozhodnutie, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 18.11.2010, pričom konanie začalo 16.07.2010 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelení poverenia, t. j. s omeškaním viac ako 176 dní. Uviedol, že v exekučnom konaní je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Nesprávny úradný postup charakterizoval a/ nevydaním rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prietahov a b/ vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok.

Odporca v písomnom vyjadrení žiadal návrh zamietnuť. Poukázal na to, že návrh je zmätočný, keď navrhovateľ síce podal písomný návrh a poukazoval na konkrétne dôkazy, žiadne dôkazy však sám nepredložil. Uviedol, že nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Navrhovateľ nepodnikol

žiadne kroky pre odstránenie neželaného stavu v prieťahoch v konaní. Ďalej poukázal na to, že pri posudzovaní nároku na náhradu škody, ktorá mala vzniknúť z existencie prieťahov v súdnom konaní by súd mohol vychádzať len vtedy, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenie sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil previnenia, ktoré má za následok prieťahy v konaní, príp. v právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva alebo právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti. Uviedol, že postúpenie veci a vyjadrenie právneho názoru súdu vo vzťahu k žiadosti o vydanie poverenia, ktoré sa naplno odrazilo v rozhodnutí, ktorým ju súd zamietol, nie je možné považovať za nesprávny úradný postup. Poukázal aj na to, že 15-dňová lehota uvedená v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a zo samotnej dikcie zákona vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia, ale 15 dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie. K výške majetkovej škody uviedol, že navrhovateľ nepreukázal existenciu dlžníka ako úplný základ pre preukázanie toho, čoho sa domáha. Ďalej uviedol, že rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia preukázalo nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom. Nulitný rozhodcovský rozsudok nepredstavuje prekážku res iudicatae pre uplatnenie nároku navrhovateľa na súde. Navrhovateľ nepreukázal ani vznik škody, ani jej výšku.

Zo spisu sp. zn. 14Er/592/2010 Okresného súdu Levice súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenie na vykonanie exekúcie podal súdny exekútor na súd 16.07.2010, k čomu pripojil návrh na vykonanie exekúcie. Exekučným titulom na vykonanie exekúcie bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp. zn. SR 13861/09. Okresný súd Levice rozhodol o žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia uznesením č.k. 14Er/592/2010-14 z 08.10.2010 tak, že žiadosť zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu oprávnený odvolanie podal a 20.01.2011 zaslal oprávnený späťvzatie odvolania, Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 15CoE/193/2011-40 zo dňa 24.08.2011 odvolacie konanie zastavil. Uznesením OS Levice č.k. 14Er/592/2010-56 zo dňa 10.08.2012 exekučné konanie zastavil a trovy exekúcie nepriznal.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c), d) a i) zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,

d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených,

i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon.

Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul, ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Dokazovaním v predmetnej právnej veci súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je v celom rozsahu nedôvodný, a preto ho zamietol.

Súd neskúmal, či prišlo k prietahom v konaní. Zisťoval, či došlo k nedodržaniu zákonnej resp. primeranej lehoty, z akého dôvodu a či je to dôvod na náhradu škody, resp. či vôbec nejaká škoda vznikla. V zmysle § 41 ods. 2 písm. d) zákona č. 233/1995 Z.z. bolo v čase podania žiadosti o udelenie poverenia možné vydať poverenie, na základe vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených, ako exekučného titulu. Až neskôr bol zákon v uvedenej časti novelizovaný tak, že exekučným titulom boli vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov. Podľa navrhovateľa rozhodcovský rozsudok je exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. i) Exekučného poriadku. Rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul bol uvedený do § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku novelou účinnou od 01.06.2011. Novelizácia predmetného ustanovenia by bola nadbytočná, ak by išlo o exekučný titul podľa písmena i). Skutočnosť, že rozhodcovský rozsudok sa za exekučný titul považoval podľa písmena d) svedčí aj komentár k § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého k novele účinnej od 01.06.2010 k zániku 15 dňovej lehoty na vydanie poverenia na základe rozhodcovského rozsudku došlo z dôvodu potreby preskúmania písomností pre prípad neprípustnosti exekúcie. Zák. č. 144/2010 Z.z., ktorý novelizoval exekučný poriadok, sa vzťahuje aj na konania začaté pred účinnosťou tohto zákona (ASPI komentár k § 44 Exekučného poriadku). K vydávaniu poverení na základe exekučného titulu rozhodcovského rozsudku dochádzalo a dochádza podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. Pre výklad zákona je podstatný úmysel zákonodarcu - Národnej Rady SR prezentovaný v dôvodovej správe k novele § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. Súd ďalej udáva, že zo slovného a logického výkladu uvedeného ustanovenia Exekučného poriadku súd dospel k názoru, že lehota 15 dní sa vzťahuje len na rozhodnutie súdu, ktorým poverí súdneho exekútora na vykonanie exekúcie. V ďalšej vete je uvedené, že ak zistí rozpor žiadosti, alebo návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, žiadosť zamietne, kde však už nie je uvedená žiadna lehota na rozhodnutie. V tomto prípade bola žiadosť o udelenie poverenia súdu doručená 16.07.2010 a súd rozhodol o tejto žiadosti 08.10.2010. Údaj uvedený v návrhu navrhovateľa, že exekučný súd rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelení poverenie s omeškaním viac ako 176 dní je nepravdivý.

Súd ďalej poukazuje na to, že otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti (resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prietahy). Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prietahov.

Pokiaľ ide o vytýkaný nesprávny úradný postup v preskúmaní práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny, súd poukazuje na ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého je exekučný súd ex officio povinný skúmať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Pri posudzovaní tohto základného predpokladu pre udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sa exekučný súd nezaobera vecnou správnosťou exekučného titulu, ale skúma, či exekučný titul bol vydaný orgánom, ktorý na to mal právomoc, a či je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. V prípade, ak exekučným titulom má byť rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktorý nemal právomoc na jeho vydanie, považuje právna teória súdna prax takéto rozhodnutie za zdanlivé, ničotné (nulitné - paakt), teda z právneho hľadiska za neexistujúce a nikoho nezaväzujúce. Obdobné dôsledky treba priznať aj rozhodnutiu iného orgánu, ak tento orgán nemal právomoc ho vydať, pokiaľ to právna úprava nevylučuje.

Ak je predmetom rozhodcovského konania spor zo spotrebiteľského právneho vzťahu, aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, znamenajúci neúčinnosť, a teda nezáväznosť tohto exekučného titulu.

Pretože súd dospel k názoru, že na strane odporcu konajúceho cestou exekučného súdu nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, vo veci sa ďalej nezaoberal ani výškou majetkovej škody ani nemajetkovej ujmy, pretože nebol zistený právny základ a to zodpovednosť odporcu za škodu.

Nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z.z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku navrhovateľa, ktoré bolo priamo a nesprostredkovane spôsobené práve a len týmto postupom. Teda postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku navrhovateľa rozhodujúcim, t. j. ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, jeho majetok by sa nezmenšil.

Pokiaľ ide o nárok navrhovateľa na nemajetkovú ujmu, uplatnený žalobou v tomto konaní, túto môže súd priznať s ohľadom na ust. § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z.

Podľa súdu sa navrhovateľ snaží predmetným podaním eliminovať po finančnej stránke svoje nesprávne obchodnoprávne rozhodnutia vo svojej podnikateľskej aktivite.

S poukazom na všetky vyššie uvedené dôvody súd návrh v plnom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi, ktorý mal vo veci úspech, nepriznal náhradu trov konania, keďže žiadne nešpecifikoval a taktiež zo spisu mu žiadne nevyplynuli.

Rozsudok napadol včas podaným odvolaním navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania uviedol, že mu súd svojim postupom odňal možnosť konať pred súdom, že súd vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, že súd neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy a napokon, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia.

Navrhovateľ v odvolaní namietal nesprávnu aplikáciu ust. § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., ktorú súd aplikoval v znení, ktoré sa stalo súčasťou nášho právneho poriadku až po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného vzťahu.

Ďalej navrhovateľ súdu vyčíta, že tento nevysvetlil prečo zastáva názor, že účastníkom konania nevznikol stav právnej neistoty.

Podľa navrhovateľa súdu neprísluší polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami, nakoľko súd má aplikovať platné právo.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Odvolací súd prejednal odvolanie navrhovateľa v súlade s ust. § 212 ods. 1 a 214 ods. 1 OSP, pričom vo veci rozhodol postupom podľa § 156 ods. 3 OSP, keď považoval odvolanie navrhovateľa za nedôvodné a napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 2 OSP potvrdil.

S poukazom na ust. § 219 ods. 2 OSP odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje ako v časti právneho posúdenia, tak aj v časti skutkových zistení, ktoré podľa odvolacieho súdu zodpovedajú vykonanému dokazovaniu, a preto nebude tieto dôvody pre nadbytočnosť opakovať.

K dôvodom odvolanie navrhovateľa súd uvádza, že z jeho rozhodovacej činnosti mu je známe, že navrhovateľ podáva opakovane v rôznych veciach týkajúcich sa tých istých účastníkov paušalizované odvolania, ktorých dôvody nesmerujú voči konkrétnemu napádanému rozhodnutiu, a tak je tomu aj v tomto prípade.

Navrhovateľ v odvolaní nekonkretizuje akým postupom došlo zo strany súdu k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom, preto nie je možné k tejto námietke zaujať relevantné stanovisko. Aj podľa názoru odvolacieho súdu mal súd splnené podmienky na to, aby pojednával v neprítomnosti účastníkov, nakoľko navrhovateľ existenciu dôležitého dôvodu na odročenie pojednávania nepreukázal.

Nesprávna je aj námietka ohľadne aplikácie ust. § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., keďže z rozhodnutia je zrejmé, že toto ustanovenie súd aplikoval v znení platnom a účinnom v čase začatia exekučného konania t.j. v znení platnom a účinnom do 31.12.2012, pričom exekučné konanie začalo dňa 16.07.2010. Ani ďalšie odvolacie dôvody nie je možné relevantne posúdiť, keď navrhovateľom namietané pochybenie neboli predmetom úvah súdu prvého stupňa.

Pre rozhodnutie súdu prvého stupňa neboli navrhovateľom namietané pochybenia vôbec relevantné, a odvolací súd ich z napadnutého rozhodnutia ani nezistil.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Hoci bol odporca v odvolacom konaní úspešný, súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.